

dighed i alle Sager, som angaa Skovdriftens tekniske Forhold, medens Afgørelsen i alle Sager af sædvanlig administrativ Natur vedblivende forbeholdes Ministeriet.

De Anker, der ere blevne rettede imod Statsskovenes øverste Administration, gaa i Hovedsagen ud paa, at denne mangler den ønskelige Enhed, saa længe de flere sidestillede og af hinanden uafhængige Overførsterne ere de øverste faglige Embedsmænd, og at Overførsterne derhos kun ere kontrollerende og inspicerende, men ikke — eller dog kun i meget ringe Omfang — udrustede med egentlig direktiv Myndighed, hvorimod Ministeriet, hvori den særlige tekniske Indsigt ikke er repræsenteret, har Afgørelsen ikke alene i de Statsskovene vedrørende rent administrative Anliggender, der udgøre den allerstørste Del af de til Ministeriet fra Statsskovvæsenet indkommende Sager, men ogsaa i de Sager, der angaa Skovdriften i egentlig Forstand, og i hvilke Afgørelsen ikke er overladt Skovriderne eller — som i visse Tilfælde — Overførsterne.

Til Afhjælpning af disse Mangler, hvis Tilstedeværelse maa erkendes at gøre den nuværende Ordning af Statsskovenes øverste Administration mindre hensigtsmæssig, maa det anbefales, at der oprettes en under Landbrugsministeriet staaende, for samtlige Statsskove fælles faglig Myndighed, der foruden de Funktioner, der hidtil have været Overførsterne, tillige overtager Ledelsen af selve Skovdriften, og man har derfor ment at kunne hidføre en væsentlig Forbedring af Statsskovenes Administration ved at fremsætte foranstaaende Lovforslag om Oprettelsen af et under Landbrugsministeriet staaende Direktorat for Statsskovbruget.

Som Direktør foreslaas ansat en Overforstmester, der skal være den øverste faglige Leder af Statsskovenes Drift, og til hvem derfor henlægges Afgørelsen af de Driften vedrørende Sager, altsaa navnlig Sager angaaende Planlægning, Hugst og Kultur samt Sager angaaende saadanne Underhaandensalg af Skoveffekter, som Skovriderne ikke ere bemyndigede til paa egen Haand at afslutte, og som paa den anden Side ikke bør forbeholdes Ministeriets Approbation. Men tillige vil Overforstmeren ligesom under den nuværende Ordning Overførsterne, være det administrative Mellemed mellem Skovriderne og Ministeriet, hvem han saaledes vil have at forelægge de fra Skovdistrikterne indkommende Sager, der ikke vedrøre den tekniske Skovdrift i egentlig Forstand, lige-

som det vil paahvile ham efter eget Initiativ at fremsætte for Ministeriet de Indstillinger, hvortil Forholdene paa ethvert Tidspunkt maatte give Anledning, samt at afgive til Ministeriet de Erklæringer og Betænkninger, som dette maatte afeske ham. Endelig vil Overforstmeren have at overtage den hidtil af Overførsterne førte Kontrol med Skovridernes Bestyrelse af Skovdistrikterne og Inspektionen af disse.

Som alt bemærket har den ovennævnte Kommissions Flertal foreslaaet, at ikke en enkelt Mand, men en af flere Medlemmer bestaaende Direktion stilles i Spidsen for Statsskovenes Administration, hvilket Forslag er bygget paa den, som det maa erkendes, i og for sig rigtige Betragtning, at en enkelt Mand paa denne Plads næppe vilde kunne overkomme baade det med en saadan Stilling forbundne mere kontormæssige Arbejde og Inspektionen af Skovdistrikterne, der maa foregaa med en vis Hyppighed og derfor kræver en ikke ringe Tid. For denne Betragtning har ogsaa Kommissionens Mindretal ment at maatte bøje sig, og det har derfor paa sin Side foreslaaet, at der som Medhjælp for Direktøren ansættes to Embedsmænd, nemlig to Skovridere, der ikke gøre Tjeneste som Distriktsbestyrere.

Men medens en kollegialt sammensat Direktion, der ikke ret vel kunde bestaa af mindre end 3 Medlemmer, vilde være et i Forhold til det danske Statsskovbrugs Størrelse og Betydning vel stort og bekosteligt og dertil ifølge sin Natur mindre let fungerende administrativt Organ, kan det paa den anden Side ikke anses for heldigt, at Skovdistrikterne inspicereres af Embedsmænd, der ere Distriktsbestyrerne sideordnede. Man har derfor ment at træffe det rette ved at foreslaa, at der i Direktoratet foruden en Overforstmester som Direktør tillige ansættes en Forstmester, der er tænkt at skulle bistaa Overforstmeren saavel ved det mere kontormæssige Arbejde som ved Inspektionen af Distrikterne samt træde i Overforstmerens Sted i dennes Forfald.

Til Besørgelse af de egentlige Kontorforretninger i Direktoratet foreslaas dernæst ansat en Forstsekretær, hvorhos til Hjælp for denne to af de ved Statsskovenes ansatte Forstassistenter tænkes beordrede til Tjeneste i Direktoratet.

Overforstmeren, Forstmeren og Forstsekretæren forudsættes alle at skulle være i Besiddelse af sædvanlig forstlig Embedsuddannelse.

Da Overførsterstillingerne, med hvilke de kongelige Jægermesterforretninger hid-